

Beata Rybotycka, Tr

Nie możemy się zobaczyć.
Trąbki kwitną na akacji.
Nie możemy się zobaczyć.
A ty szpiegów masz na sobie.
Ty na ziemi a ja w grobie.
Do wyboru dekoracje.
Nie możemy się zobaczyć.
A na sznurku schną pieluchy.
Pewno ci się wiersz narodził.
Na początku ślepy. Głuchy.
Pewnie teraz go rozwieszasz
na tym sznurku aby urósł
aby zmężniał jak huragan.
Ale nam już nie pomoże
ani matka Gilgamesza
ani w rękach ostry rożen
by nim przebić przeznaczenie.
Ani wieczorowa suknia
z kwiatu berberysu tkana.
Ani śniegu biała piana.
Ani pomyśl który tobie
przyszedł na myśl dzisiaj z rana.
Nie możemy się zobaczyć.
Trąbki kwitną na akacji.
Nie możemy się zobaczyć.